

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. An verùm sit, omnes eos, qui devoti sunt erga SS. Virginem, certos omnino esse de salute sua?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

super horrendum intonuit : Ipsa promeruit , ipsa promeruit damnationem æternam. Nefanda hæc convellebant mihi cor , ita ut crederem , cessurum me satis in loco. Hem itane , Virgo Sanctissima , dicebam tremulus & plorans , inauspicatâ sorte dilapsus sum medios inter inimicos tuos ? Credo ipsos omnes hic in unum coijisse cœtum. Quamobrem credebam me esse in inferno.

Bene credidisti , concludit Viator , siquidem verè malorum æternorum est abyssus , quò præcipitati sunt omnes Sanctissimæ Virginis inimici. Sed mirari non debes , audivisse te ipsorum blasphemias : impietas jam extorserat illas ex ipsorum ore , dum agerent adhuc in vivis ; malitia conservavit ipsas semper in ipsorum corde usque ad mortem ; & rabies damnationis urgebit illos , ut prosequantur & estutiant illas in omnem æternitatem. Omnia hæc afficere te non debent , nec pavore , nec tristitiâ , sed potiùs gaudendum tibi est , cum scriptum sit : *Latabitur iustus,*

cùm viderit vindictam , quam sumet Deus de impijs , suasque lavabit manus in sanguine peccatorum ; ne metuas , hæc omnia te non concernunt , cùm servus tu sis Sanctissimæ Virginis : Siquidem communis est Sanctorum Ecclesiæ Patrum doctrina , quòd si quis in mundo concipere spem bonam possit salutis suæ , seque de hæc moraliter tenere certum , sit ille , qui verè devotus est Sanctissimæ Virgini.

Sæpiùs id audi , reposuit Vir bonus , jam semi consolatus , sed nunquam audi vi rationes , quibus Doctores adducantur ad dicendum hoc tantâ cum certitudine beneficio me afficies , illas mihi aperiendo , meùmque confirmando animum in devotis erga Sanctissimam Virginem affectibus. Ecce quòmodo Viator noster sese insinaverit in pulchram & utilem Consultationem circa prædestinationem devotorum erga Sanctissimam

Virginem , quæ talis fuit , uti intelliges.

* * *

Non cadendum est animo ob impia sensa impiorum.

ARGUMENTUM.

An verum sit omnes eos , qui devoti sunt erga Sanctissimam Virginem , certos omninò esse de Salute suâ.

ARTICULUS I.

Nihil est , quòd tam potenter extimulet omnes Christianos ad devotionem erga Sanctissimam Virginem , quàm si ipsis dicatur ; devotionem hanc esse evidentem notam & quasi certam

P p p 2 tam

Blasphemias hæreticorum contra hanc Sanctissimam Virginem Osculampidius Heigenbergus Brentius

Mal. 57.

tam prædestinationis alicujus animæ, illamque, quæ verè devota est Sanctissimæ Virgini, perire non posse, sed habere speciem quandam certitudinis de salute suâ. Ecce propositionem, quæ consolari & animare debet omnes Sanctissimæ Virginis servos & clientes. Verùm an ipsa consonat veritati, interrogat ipsum bonus Vir? an de super confidere & inniti liceat? Respondeo, inquit Viator, nihil verius, nihil certius esse hæc propositione, si bene intelligatur; sed nil falsius, nil mendacius esse, si intelligatur malè.

Hoc arrigere fecit aures virum nostrum optimum. Hem! quæso mi Domine, inquit magno cum fervore, declara mihi benè, quando hæc vera sit, & quando falsa; videtur id mihi allaturum quietem omnibus.

Quomodo
intelligen-
dum sit, de-
votos San-
ctissimæ
Virginis es-
se certos de
salute.

Ut benè intelligatur, reponit Viator, sciendum est, in quo consistat vera devotio erga Sanctissimam Virginem: Hæc habitus scientiâ, videbis quanto cyûs, quòd, quicumque illam habet, perire non possit; & observabis simul, quænam sit falsa erga Sanctissimam Virginem devotio, quòdque hæc non tantùm nullam conferat certitudinem de salute, sed potiùs hanc summo periculo exponat, si ponatur in eâ fiduciæ ac spei fundamentum.

Quid ergò propriè est devotio erga Sanctissimam Virginem? San-

ctus Thomas docet, quòd devotio sit actus Virtutis Religionis, sed ne sumatur pro actu quodam transitorio, dicerem potiùs, quòd sit praxis vel exercitium virtutis Religionis. Hæc virtus tendit primariò & principaliter in Deum & secundariò in Sanctos. Ecce objectum ipsius: Quantum spectat ad subiectum, cui inhæreat, est illud pars animæ, nempe voluntas, quæ quando se devovet, & speciali affectu se consecrat ad honorandum Sanctos, exempli gratia, Sanctissimam Virginem, tunc devota est Virgini: sed ut verùm dicam, devotionem non habet, nisi afficiatur erga ipsam vehementer, & certò quodam cum ardore, quo reddatur prompta, diligens, fidelis, & dicerem, sollicita erga omnia ea, quæ concernunt honorem, servitium & gloriam Sanctissimæ Virginis: Et hoc est, quòd discernit veros devotos, ab ijs, qui tales non sunt, eòquòd in his videre non liceat nec affectum, nec fervorem, nec zelum.

Jam cum verùm sit, quòd devotio respiciat voluntatem, ipsamque ferventem reddat, evidens omninò est, quòd vera devotio nunquam sit sine amore; siquidem proprium est voluntatis amare, & anima, quæ amat Deum, & Sanctissimam ipsius Matrem magno & perfecto amore, est certa de salute. Affirmari igitur potest absque metu, quòd anima verè San-

A. M.

Obiectio
ipius re-
sponso.

Quissimæ Virgini devota, certitudinem habeat de salute suâ.

Obiectio & ipsius responsio.

Respondi ad hunc discursum, qui non satis firmus mihi videbatur; Assentior equidem, mi Domine, & concedo, quod vera devotio, quæ includit magnum amorem Dei, securam & certam reddat animam de salute suâ; Sed hoc nihil concludit pro devotione erga Sanctissimam Virginem; Id ipsum dicere possum de omni alio Sancto; Quod, si ipsi sim verè devotus, sim certus de salute meâ, eodè quod perfectum habeam amorem Dei, qui inseparabilis est à verâ devotione. Credo etiam, quod nota prædestinationis, & moralis certitudo salutis conjuncta sit cum devotione erga Virginem, sese desuper non ita fundare; sed volunt dicere, quod sese declarare servum Sanctissimæ Virginis, hujusque circumferre notas, portare exempli gratiâ Rosarium, aggregatum esse alicui illius Confraternitati, gestare scapulare, ipsius se profiteri mancipium, jejunare Sabbatho, qui dies specialiter consecratus est honori Sanctissimæ Virginis, habere ipsius imaginem in conclavi, erigere aliquod sacellum in honorem ipsius, adornare ipsius Altaria, & similia devotorum Sanctissimæ Virginis exercitia, sint signa & characteres animæ prædestinatæ, & quamvis hæc anima non ducat vitam adeò sanctam, magnam possit habere

confidentiam, hæc omnia plurimum sibi profutura ad salutem suam: non desunt enim nobis maximorum peccatorum Exempla, qui ejusmodi devotionum exercentes opera, non derelicti sunt à Sanctissimâ Virgine, nec æternum perierunt. Quid respondes ad hæc?

Respondeo primò, dicit mihi, verum esse, quod devotio perfecta, quæ includit magnum amorem Dei, tribuat omni animæ illam exercenti & conservanti usque in finem, salutis suæ certitudinem, quamvis devotio ipsius non feratur nisi ad Sanctum aliquem particularem, sed multò magis, quando fertur erga Sanctissimam Virginem, eodè quod hæc sit objectum multò absque comparatione nobilius, quam si ferretur erga reliquos omnes Sanctos & Sanctas in Paradiso, cum certum sit, omnem ipsorum multitudinem simul sumptam non adæquare Sanctissimam Matrem Dei.

Respondeo secundò, quod devotio imperfecta, quæ non includit perfectum amorem Dei, quæque valde infirma foret, si ferretur solum erga quenquam alium Sanctum vel Sanctam, sit admodum potens, quando fertur erga Sanctissimam Virginem; potens, inquam, non ut tribuat aliquam salutis certitudinem, sed bonam quandam largiatur illius spem, potissimum, quando desiderium adest

Devotio imperfecta erga Sanctissimam Virginem non tribuit certitudinem, sed bonam spem salutis.

se convertendi, & exerceantur e-
jusmodi imperfectæ devotionis er-
ga ipsam à Deo veræ conversionis
gratia. Rationes responsionis meæ
efficaces mihi videntur & solidæ;
exponam tibi illas, sitque penes te
de illis iudicium.

primaratio. Prima est, quòd tota Sancta Ec-
clesia à Spiritu Sancto directa non
in vanum invocet Sanctissimam Vir-
ginem velut refugium peccatorum:
Refugium peccatorum, ora pro
nobis. Haud me latet, JESUM
Christum esse primarium & Om-
nipotens Refugium peccatorum,
à quo solo recipere possint salu-
tem suam; sed verum quoque est,
quòd Sanctissima Virgo sit secun-
darium peccatorum Refugium,
quòdque, cum soveat eadem in
corde suo sensa, quæ Filius ipse
Unigenitus, erga illos, ipsos amet,
ipsorum misereatur, desideret &
procuret ipsorum salutem, majori
cum bonitate & potentia, quam
omnes alij Sancti in cælo facere
possent, si omnes suas simul adu-
narent intercessionem.

**Secunda ra-
tio.** Secundam meam rationem sta-
bilio & confirmo dignitate in com-
parabili Matris Dei, & dico, quòd
Deus non voluerit ipsam esse Ma-
trem Salvatoris peccatorum, nisi
etiam voluisset ipsam esse Matrem
salutis peccatorum: Hi sunt filij
Benoni, quos parturit cum dolo-
re. Sanctus Joannes dilectus di-
scipulus Salvatoris nostri, & ad-
optivus Sanctissimæ Virginis Filius,

insinuat nobis veritatem hanc ma-
gnificam quædam ratione in Apoca-
lypsi; postquam exhibuerat &
proposuerat ipsam, velut magnum
quoddam signum, quod apparuit
in cælo: *Mulier ansilla Sole, & Luna sub pedibus eius, & in capi-
te ejus corona stellarum duodecim; cui mox adjungit: Et in utero ha-
bens clamabat parturiens, & cruci-
ciabatur ut pariat.* Quomodo hoc
intelligi potest? Hoc esse & intel-
ligi non potest de partu infantis
JESU: Tota namque Ecclesia cre-
dit cum Sancto Thoma, quòd non
solum non pepererit ipsum cum
dolore, sed maximam & purissimam
cum voluptate. Intelligendum
igitur est de alijs malis infantibus &
filijs, quos portabat in utero suo
per compassionem, quæ moveba-
tur erga ipsorum miseras. Hi sunt
peccatores, qui totidem dolores
partus ipsi asserunt, quot commit-
tunt peccata, quæque tamdiu his
partus doloribus ipsam torquent,
quoad pepererit ipsos Christo &
vitæ gratiæ, potenti intercessione
suâ: Donec formetur in vobis
Christus.

Invenio tertiam quandam ratio-
nem in hoc, quòd obligetur quo-
dammodò ipsa amare peccatores,
còquòd hi saltem extiterint occa-
sio supremi, quem possidet, ho-
noris, dum eòusque est evecta, ut
esset Mater Dei. Si non fuissent
salvandi peccatores, non fuisset
Salvator in mundo, & consequen-
ter

8. Augusti
scem. de
Allianpt.
1. Chryso-
stom. de
teed. & a-
bore.
2. Ephre-
m. orat. ad
Virg.
3. Laue-
Jull. fer-
de Nat.

Revela-
35.

Quarta
tio,

ter esse non potuisset Mater Salvatoris. Sic ipsa ex specie quadam gratitudinis suppeditavit illi de propria substantia sua materiam, quæ interijt ad redimendum illos; hæc est adoranda Caro, quæ sustinuit tormenta Passionis; hic est pretiosus Sanguis, qui effusus est in Gologothæo vertice. Ideo Sancti Patres dicunt unanimiter, quod ipsa cooperata fuerit cum JESU Christo ad Redemptionem peccatorum, quod reparaverit ipsa, quod destruxit Eva, quod ipsa sit Redemptrix captivorum, & salus omnium, quod ipsa sit Reparatrix sæculi, & Lumen mundi. Hinc ipsamet stupenda hæc protulit verba, quæ legimus in Revelationibus Sanctæ Brigittæ ita approbatis & celebratis in totâ Ecclesiâ, magnæ huic Sanctæ declarare volens, quomodo affecta fuerit ad pedem Crucis, quidque contribuerit cum dilectissimo suo Filio ad Redemptionem peccatorum, dum dixit:

Revelat. c. 35. *Dolor JESU CHRISTI erat dolor meus, eoquod ipsius Cor fuerit Cor meum: Nam sicut Adam & Eva uno panno vendiderunt mundum, ita Filius meus & ego mundum redemimus uno corde.*

Quarta ratio. Adjungo huic, quod servire potest pro quartâ ratione tot experientias & exempla authentica, quæ habemus de speciali protectione, quam Sanctissima Virgo maximis exhibuit peccatoribus, confugientibus ad ipsam. Intuemur tantos

ad perditionem, cui jam immeriti erant, ab ipsa ereptos, alios de dentibus mortis erutos, alios ex abyso inferni extractos.

Magnus Cardinalis Petrus Damiani attribuit ipsi conversionem tam prodigiosam & salutem tam celerem atque promptam boni Latronis. Unde oritur, inquit, quod Conversus non fuerit, dum comitabatur JESUM Christum bajulans Crucem suam post ipsam? Cur expectavit, quoad ipse fuerat fixus in Cruce, maledicto hoc ligno, ut ipse expeteret benedictionem? nisi quod Sanctissima Virgo auspicata sorte coram aderat ad plantam Crucis Salvatoris nostri, de latere & parte Crucis hujus miseri: Aspectus JESU erga ipsam, & ipsius erga JESUM transibant per Matrem misericordiam; & ipsa intercedens pro illo in instanti, quo jamjam dilabebatur de supplicio temporali in supplicio æterna, obtinet illi gratiam ingrediendi in cælum: *Tunc ex latrone factus est Martyr, cum pro eodem MARIA deprecabatur.*

Quis est, quem lateat historia famosi illius Theophili, de quo Sanctus Antoninus, totque alij Auctores recensent historiam, qui sese vendiderat Dæmoni, porrigens ipsi alligationem proprio suo firmatam chirographo; & quando Leo hic infernalis jam suam abripere volebat prædam, extendit infelix manum, oculosque plenos lacrymis

Sanctissima Virgo procurat Conversionem boni latronis ad plantam Crucis.

S. Petrus Damiani.

Conversio Theophili.

crimis convertit ad Matrem misericordiae; & illā verē maximorum peccatorum Refugium se monstrans, coëgit Dæmonem, ut chirographum publicè redderet, & miserum Theophilum liberavit ex unguibus dæmonum & barathro inferni.

Conversio
S. Mariæ
Ægyptiacæ

Nihil magis exploratum est, quàm stupenda conversio Sanctæ **MARIÆ** Ægyptiacæ: postquam hæc septendecim vitæ suæ annos exegerat in spurcissimo voluptatum belluarum cœno, ingredi volens Sanctissimæ Virginis Ecclesiam, ab invisibili quâdam manu repellitur, tentat iterum iterumque & sæpius repetitis vicibus ingressum, & semper repellitur ab eodem. Verùm ex abundantia bonitatis Sanctissimæ Virginis, quæ maximorum miseretur peccatorum, non alio repellitur sine, nisi ut attraheretur melius: gratia Matris aperit ipsi oculos, ipsique vitæ suæ ostendit nefanda crimina; Et mox exclamat percussa tremore, lacrymisque perfusa: Ah! Virgo Sanctissima! Nonne tu miserorum Refugium es peccatorum? Si tu repellis me, ad quem confugiam? O prodigiosam potentiam & bonitatem Sanctissimæ Virginis, admirabilis hujus Matris! in instanti Ægyptiaca immutatur, tamque stupendum evadit pœnitentiæ & Sanctitatis prodigium, ut nihil fermè habeamus, quod prodigiosum magis sit in omnibus Vitis Sanctorum.

Quis recensere vellet omnia ejusmodi exempla, quorum numerus propè excrescit in infinitum, plura adimpleret illis ingentia volumina; legenda hæc relinquo in omnibus fermè sacris Scriptoribus. Sed omittere non possum pulcherrima, quæ ipsamet Sanctæ Brigittæ dixit, verba: *Ego sum Regina cæli, ego sum Mater misericordie, gaudium iustorum, & Advocata peccatorum apud Deum; non est poena in purgatorio, quæ tolerabilior non fiat intercessione meâ: Non est homo tam maledictus à Deo, qui tempore vitæ suæ privatus omnino sit misericordiâ meâ; Ego namque impedio, ne tam acerbè tentetur à Dæmonibus, sicut tentatus fuisset absque me; Nemo tam alienus est à Deo, nisi supremâ maledictione fuerit percussus, qui, si me invocet, non revertatur ad Deum, & obtineat misericordiam.* Et ex his omnibus concludo, quod verum igitur sit, devotionem erga Sanctissimam Virginem tamen si imperfectissimam, semper plurimum utilitatis afferre maximis peccatoribus, hancque semper debere in ipsis alere magnam spem salutis suæ, si perficiatur cum desiderio convertendi se & obtinendi gratiam, mediante intercessione Virginis Sanctissimæ.

Verùm si fulcire devotione hac suâ præsumserint impœnitens Cor suum, confidentes se non perituros, quamvis in suis perseverent

pecc-

erga SS
Virgine
ut per
veret q
in pecc

Periculis
præsump
tio est,
confidens
devotio
pecc-

erga SS. Virgine, ut perseveret quis in peccato.

peccatis, modo aliquâ erga Sanctissimam Virginem afficiantur devotione; his ex toto corde meo dico & annuntio: Fallimini, fallimini, fallimini: Existimata vestra erga Sanctissimam Virginem devotio, haudquaquam est nota prædestinationis, nec certitudo salutis pro vobis; sed potius assumitis illam, ut plus certitudinis & fiduciæ vobis tribuat perseverandi in peccato. An credatis imaginariam vestram & fallacem devotionem multum collaturam ad salutem vestram, dum illam non exercetis expuro desiderio vestra deserendi peccata, sed potius majori cum fiducia in illis perseverandi, contentes tutissimos vos esse à supplicio punientis justitiæ Dei, ed quod sub sacro scapulari vos abscondatis, vel coronam Virginis portetis vobiscum: Abjicite errorem, & ipsimet legite Libri primi Regum caput tertium.

Videbitis quod Israëlitarum pugnantes cum Philistym fuerint devicti, ed quod irritaverint econtra se Deum exercituum, qui rotidem ipsos beaverat victoribus, quot detestabantur præliis. Ipsi non minus attoniti, quam affecti de strage sua. Unde est, inquit, quod Deus Israël deseruerit nos ita? Obstringamus & compellamus ipsum fortius ad defensionem nostram: *Afferamus ad nos Arcam Domini*; quando habuerimus illam nobiscum, perire non poterimus.

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

mus. Hem! Cæci malè sani, dicit illis Cajetanus cum Sancto Augustino, non tangitis originem nec fontem infelicitatis vestra: Quid proderet vobis hæc protectio exterior arcæ, dum inimicos, qui vos occidunt, circumfertis in medio vestri? *Recurrunt isti ad externam ceremoniam, omittentes internam peccatorum penitentiam.* Non advettebant ipsi, quod circumducentes arcam in exercitu, portarent in Arcâ legem Dei, qui potentior erat inimico ipsos oppugnante, qui que utebatur manu Philistinorum ad castigandum illos, ob exhibitum sibi contemptum. Quisnam fuit Eventus vana hujus confidentiæ, quam collocaverant in protectione Arcæ Domini? haud alius, nisi quod, antequam advenerat, perdiderint quatuor millenos homines, & postquam habuerunt ipsam in medio sui, amiserint triginta millia.

Legite in hoc exemplo errorem vestrum, vos o falsi Sanctissimæ Virginis cultores, & ipsorum damno ac fatuitate sapite. Auscultastis mira de protectione, quam Sanctissima Virgo impendit clientibus sibi devotis: Exploratum habetis, devictos vos esse ab immoderatis animi vestri affectibus, à virijs & peccatis vestris, vobisque imminere periculum Severissimam subeundi castigationem Omnipotentis brachij Dei. Dicitis: Novero bene munire me, ut immunis maneam

Devotiones exteriores nihil proficiunt quando animus est plenus peccatis.

Periculosa præsumptio est, confidenter devotionali

neam ab ipsius supplicijs; Qui devoti sunt Virgini, perire nesciunt: assumam scapulare, dabo nomen Confraternitati Rosarij, jejunabo Sabbathis in honorem ipsius; quid mali deinceps accidere mihi poterit? Sum peccator quidem, verum est, sed nonne est ipsa refugium peccatorum etiam maximorum? Mi bone amice, plurimum deciperis, si credis, securum te fore penes Arcam Domini, & vindicis ipsius dexteræ istus nunquam usque eò deportandos. Si vitam semper duxeris sceleratam, vanissima est confidentia tua, dum persuasum habes, alio opus haud esse, quàm amicire te aliquâ devotione externâ erga Sanctissimam Virginem, ut reipsâ appareas bonus, abs eò, quòd immutare velis tui immoderationem animi. Hoc est operire te folijs ficus, ut meliùs obtegas tui opprobrium peccati, pro eo, quòd cogites, id fore pro te corticam ad excipiendum justam ultionem Dei. Sanè si desiderium tibi esset te convertendi, si contenderes eximere te servitute peccati, aggregando te servis Sanctissimæ Virginis, si assumeres scapulare vel Rosarium, velut medium revertendi ad Deum per pœnitentiam; non dicerem, devotionem tuam, quantumvis imperfectam, tibi esse inutilem; sed potiùs laudarem illam, per magnâ æstimarem illam utilitatis.

Vana confi- Sed non aliam habere intentio-

nem, nisi præservandi te à supplicijs, quæ tua promerentur peccata, in quibus nunquam non peccaveras; habere etiam occultam quandam confidentiam, quam non habes, nisi ut in illis persistas, absque metu pereundi in æternum, eòquòd devotus sis Sanctissimæ Virgini, quæ devotos suos petire non sinat; horrenda est cæcitas: Nec minor est, credere, quòd Sanctissima Virgo defensora sit pertinaces Filij sui inimicos, & putare, ipsam impedituram; ne ipsos veluti suos adversarios aspiat, quamvis nullum habeant animum se cum illo reconciliandi: tantum enim abest, ut falsa hæc & deceptoria devotio tibi prosit, ut potiùs majori sit nocumento salutis tuæ, in hoc, quòd saporem tibi inducat, tēque indormiscere faciat per vanissimam confidentiam, quæ ad nihil tibi proderit, nisi ad reddendum te magis obnoxium crimini coram Deo per profanationem, quâ affecisti res sacras, quibus usus non es, nisi ut confidentiùs peccares.

Ita, declarare te potes velut devotum Sanctissimæ Virgini, quamvis sis pessimus, nemo in hoc obstabit tibi; potes assumere scapulare, & dicere intra te ipsum; tutiora amplectenda sunt: Verum est, me hominem non esse frugi, nec vitæ optimæ, sæpiùs magnis expositus sum periculis; sed assumam scapulare Sanctissimæ Virginis,

dentia in
Sanctissimæ
Virginis.

Tres
inter

Error aliorum,
qui credunt
se esse devotos.

nis portabo mecum Rosarium, quando hæc habuero, non habebō, quod metuum; novi enim Sanctissimam Virginem, refugium esse peccatorum: facere id potes, nihil tam facile est factu, nec ullus tibi erat obstaculo; sed non assumis, sicut putas, præsidium pro te, sed testem & accusatorem contra te: Scapulare hoc & Rosarium hoc, quæ ignominiam sibi credant illatam, quod assumpta fuerint velut arma à peccatore, ad defendendum se adversum gratias Dei sui, clamabunt vindictam contra te, & potentiùs sagittas Dei attrahent super te, & intorquebunt adversum te, Dicendum igitur non est; non nisi aliquã erga Sanctissimam Virginem est opus devotione, tamen quis agat peccatorem maximum, perire non poterit; Non enim Sanctissima Virgo id permittet, cum sit refugium peccatorum: Qui temerariæ huic innititur persuasioni, summè decipitur.

Tres veritates certæ;

Fitmter igitur credendæ sunt certissimæ hæ tres veritates: Prima, quod vera & perfecta devotio erga Sanctissimam Virginem, quæ includit magnum amorem Dei, certos faciat eos omnes de

salute, qui perseveraverint in ipsius Exercitio usque ad finem. Secunda, quod devotio imperfecta, quæ caret adhuc perfecto hoc amore, sed quæ desiderat ipsum, quæque assumitur velut medium obtinendi à DEO per intercessionem Sanctissimæ Virginis gratiam Sanctæ Conversionis, magnam tribuat spem, quamvis non plenam certitudinem de salute. Et tertia, quod devotio absque amore, & absque ipso etiam amoris desiderio, persuadens sibi, quod sufficiat ostendere aliquas exteriores devotionis erga Sanctissimam Virginem, notas, ut certus quis sit de salute, fallax est, mendax, & admodum temeraria.

Maximam hæc super re habeo satisfactionem, inquiebat ipsi bonus Vir, cujus omnes dissipatæ jam erant inquietudines; optarem adhuc informari à te, in quo consistat vera & salubris devotio erga Sanctissimam Virginem, quidque faciendum sit mihi, ut illam opere exerceam. Ecce, respondit Viator, ausculta bene, quid tibi dicturus sum.

☉ (o) ☉

Qqq 2.

ARGU-